

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ו.

וּלְמַחַם טוּמָאָה מְגוּף. וְלֹא בֵּין הָאֵילָנוֹת וְלֹא נִחַרֵּשׁ בְּמִקּוֹם טוּמָאָה: (ט)
 מְסוּבִּין. שֶׁאֵין עוֹמְדִין בְּשׂוּרֵה אֶחָד קְצִיב הַבְּבוּלִין אֲלֵא מִעֲרֹבִין
 בְּכָל הַשָּׂדֶה וְדוֹרֵי נִחַרֵּשׁ כֹּל הַשָּׂדֶה בְּשִׁבְלֵי הָאֵילָנוֹת: הֵא אֲמַר
 מִרְחִיבִין לִזְיוֹן מִקּוֹם טוּמָאָה. וְכֵן שֶׁסְּמֻךְ לְאֵילָנוֹת הַזֵּיוֹן וְדֹא
 טוּמָאָה בֵּין הָאֵילָנוֹת הִיא וְנִחַרֵּשׁ

בששיר החלימות: כל מיני דממה עליה
רמיה. דלמליד בקי הוא: מלא אבן
אחת מזויינת. בסיד תחתיה טמא.
מפי מורי הזקן אבן אחת מזויינת
שים סיד על גבה דלמיו צריך להרחיק
הזיון מן האבן לפי האבן גבוה על
גבי קרקע ורואה את האבן מיד קודם
שיהא נוגע בו אבל בשדה מרחיקין
לה זיון בסמוך דומנין לא חזי זיון עד
דלתי ונגע ומאהיל: שפס. מזויינות
תחתיון טמא אבל ציניקן אם יש סיד
ציניקה על הארץ טמא דמשום זיון
הוא: אע"פ דליקא חורש. שלא חרש
ציניקה מעולם טהור כי ליכא סיד:
אין אין חורש ציניקן טמא. ואע"פ
דליקא סיד לפי שזיון את האבנים
שמאלן ומאלן לא חשש לזיון ציניקן:
הבא. דקמני כי ליכא חורש טמא
כגון סיד שפוך על ראשי אבנים
ומורדה לכאן ולכאן ציניקן דאי איכא

חורש מחמת חורש הוא (ג) דאִלקין
שנקלף מן האבנים ונפלו שם ציניהם
והטור ואי לא סיד דציני ציני
הוא וממחמ ציון משה שם להודיע
שם גם ציניהם טומאה: איין מרחיקין
ציון ממקום טומאה. ולהכי ציון כל
ארבעה מזריו דתהא כל השדה
נטומאה וציון דמזר אחד לא סגי
לכולה דאין מרחיקין ציון ממקום
טומאה: ואכלאם בחולו של מועד
נפקין ורמינהו בחדד בחדד
משמיעין על השקלים. שיהו ישראל
מביאין תרומת שקלים צינים דכתיב
בחדשו לחדשי השנה חדש והבא לי
קרבן מתרומה חדשה: צכריים.
המוקפין חומה ימיות יהושע בן נון:
והוא מקוואות המים. מקוואות המים של
מ' סאה שחוטטין אותן מן הזבל
שנכנס לתוכן כל ימות הגשמים. והאי
דלא פריך נמי בגמרא אשאר ממני
דמני ומתקנים הדרכים והרחובות
בחושו ש"מ והבא תנא צט"ו בבבב
משום דלאו פירכא הוא דדדין הוא
דמתקנין להו תרי וימני דכי מתקן
צט"ו בבבב בבבב אמו גשמים ומקלקלי
להו והדרי ומתקני להו בחולו של
מועד אבל אכלאם כיון דעקרין להו
לגמגמי צחמשה עשר בבבב למה לי
למיפסקי צו בחולו של מועד ולהכי קא
מביבא: אלא צביר כלו אכלאם.

על הצבירות יואכים צ"ו באדר על האפילות בחו"ל של מועד דפס: **צורעים**. על התבואה יואחז צ"ו באדר שקדמין לירקות: **לא שנו**. דאין יואחז עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום שער פעולה דמוחי גבן**. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לפי שאין עוסקין במלאכה בחו"ל של מועד: **שמע מינה**. מדעסקין לשכור פועלים בזול: **כי יהיו צול**. שכירות לפועלים דבבלי כללים: **דאי סלקא דעפך מדידהו**. דבעל הבית (ה) יהיב להו אמאי יואחז להכי בחו"ל של מועד משום שער פעולה דבבלי צול זמן אף על גב דליכא שער פעולה בזול וכל מה דבעי צול להו אלף מתרומות הלשכה יהיו צול להו וכל כמה דמתיין למאס מעות דהקדש עבדינו: **ועד כמה**. הוי כללים דחייב לצטלו:

רובע

אם יש סיד ביניהם. הלאו הוא מסיד כדמנן פרק ה' דמעשר שני (מ"א) ומייתי לה פרק מרובה (ב"ק סט. וסס) אם יש סיד ביניהם לא ידענא כמה: **אע"ג דריבא חרם.** גרסינן ומלאמי מפרש חרם דומה הוא לחרסית ואין לזן כמו סיד ונ"ל פירושו אם יש

חרסית ציניהס (פ) דומה שמציין
להודיע שהוא עהור שעד שס אין
צית הקצרות שאינה לצן ציניתס:
אמר רב פפא כשהסיד שפוך.
פירוש ודאי כי ליכא קיד
ומרסית פטורין אלז שהוא מרובה
ושפוך על ראשו אין גרף חרסית
שאס יש חרסית יש לתלות שנתן
לצדי האצן חרסית והסיד נתחצר
צו וצרפו הסיד שעל ראשו עמה ואס

טמא ואם אין סיד
אע"ג דליכא חורש
חת מצויינת תחתיה
חורש ביניהן ביניהן
טמא אמר רב פפא
על ראשיהן ומרודה
חורש ביניהן ביניהן
חורש הוא (6) דאיקפל
הוא וטמא א"ר אסי
טמא וכל השדה
טמאין וכל השדה
טמאין וכל השדה
טמאין וכל השדה
אין מרחיקין ציון
להפסיד את א"ר:
ם: ואכלאים בחולו
הו"ל באחד באדר
ם ועל הכלאים
את המגילה בכרכים
בים ולתקן הרחובות
ציון כל צורכי רבים
ויוצאין על הכלאים
בר חנינא חד אמר
וחד אמר כאן בורעים
א"ר יוחנן ה לא שנו
בבבלי ציון ניכר יוצאין
של מועד דנפקין
רבי יוחנן משום
גבגב אמר רב זבד
א שמע מינה כי
ומת הלשכה יהבינן
מדידות יהבינן להו
כל כמה דבעו ליתן
בב שמואל בר יצחק
כל סאה שיש בה
רובע

בב"ץ קורין את המגיפה. הוי מני לממני ב"ד צו" (בכפרים)
אלא משום דט"ו זמן דדברים אחרים הוא כגון ומתקין
את הדברים וכו' :

דמוזלי גבן. למייד לקמן (דף יג.) שבר פעולה שאין לו מה יאכל שרי נחא שיכולין ליטול שברן אלא למאן דאמר אסור לא ידעינן היכן ישברו פועלים במועד ושמה יש לומר דהני דמוזלי המיזרי:

מתרומת חֶשְׁבֶּנָה. אין להקשות הא אית בהן מעילה דלב ז"ד מתנה עלייהו ובפרק בתרא דכתובות (דף קו. קז. וס) איכא מיני טובא שטוטלין שכן מתרומת הלשכה: **שיש בה רובע.** פירוש כשרואה לזרוע דהא קמני ספא ר' יוסי (ס) מייית לה מיהו בשמעמין דאירי בזרע כבר יש לומר דלא פליגי: אין

עין משפט
גר מצוה

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 מהלכות טומאות מת
 הלכה זו:
 ד מיי פ"א מהלכות
 שקלים הלכה ט סמג
 עשין מה:
א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 נלחם הלכה טו:
 ב מיי פ"א מהלכות מגילה
 ה' ד סמג עשין דרשן
 טו"ש"א ח"א סי' תרפח
 סעיף א:
 ז ח ט י
 נלחם הלכה טו והלכה
 פ:
 ט ד מיי שם הלכה [י]
 טו:

רבינו חננאל

יחזשו דלמא טומא
וארילנות ודא הבירלין
זארג, ורעאן מוסבסכין.
ליבעית אימא כדאמ' אין
ציון מקמקס
טומאטא של להפסיד
אין ארץ ישראל. | יהודה
ומזר דע שיהא עס זקן
זון תלמיד שיקאן עס
ציון, וזען שאין הכל
ציון כדב' ש' ש' צורבא
רעבן ארדחת במתא ל
זון דמאטא ליה רמיון.
מל ד' יהודה עמ' |
כאן חת מציינת חתיה
אמא, עתים אם עס שד
ענין יתרון חתא, ואם לא
ההור. ואם היה חסיד
דפועל ד' ש' ורעאן ומרודה
אין וכל ראלאן א' אס
דש ביהוה טמא. דאמרי
חלום חרש אדאן צאקפל,
אם חת ד' רבני עס
זון וטמור. אמר ר' אסי
צמא צמא אחר אחר
צמא צמא וכל השדה
ההורה, וכן שלשה חת
ההורה, וכל השדה חתה,
רבעה השדה כולה
אמא. חתיון שחיון
זון חתיון. דאמרי ר'
ר' מרדכי ציון מקמקס
טומאטא של להפסיד א'
ר' שיראל ר' רעאן
אין ד' הכלאם. ומקשנין
ענין ד' בחור עס חת
ציון ד' הכלאם, חת
מחשבת שד בארד ציון
ד' הכלאם. ופוקנין
כדבר רעאן בחסמא
שד בארד, בארד רעאן
חולו עס חתיון. וזען
ומזרים כאן בודעים וכאן
רעאן. | אמר ר' ד' חת
עס בחורו עס חת
לא שאין צען נכר,
אין שלחן כדב'.
אם לא א' ציון
כד' חורא הכלאם רעאן
אמא וזין שחיון אחר
עס בחורו עס חת
רעאן ד' הכלאם, אמר
חיון | חת | משום | שד
שחולת. עס חתפולעין
זון ומשכרין בול
עקור הורעים ולהשליכן,
חזקתן למיתן לזון גארייהו
מחיותן חלשתי.

אולי צ"ל אי איכא חרש
ניינהן טהור כו' דציני ציני
וא וטמא ואולי דרצינו היה
לו גרסא אחרת.